

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Veroniky Poláčkovej v právnej veci žalobcu: **T., s.r.o., P.**, právne zastúpený: *Mgr. F. P., advokát, H.*, proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Nová ulica č. 13, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/221/11114-62440/2008/991909-r zo dňa 23.07.2008, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/172/2008-45 zo dňa 28.01.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/172/2008-45 zo dňa 28. januára 2009 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 23.07.2008, ktorým potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Banská Bystrica I (ďalej správca dane) č. 651/230/15436/08/Mal zo dňa 26.03.2008, ktorým podľa § 15 ods. 14 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov, v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 511/1992 Zb.) nebol žalobcovi priznaný nadmerný odpočet uvedený v daňovom priznaní za zdaňovacie obdobie prvý

štvrtrok 2007 v sume -189 604,-- Sk a bola určený vlastná daňová povinnosť v sume 396,-- Sk.

Krajský súd napadnutý rozsudok zdôvodnil tým, že preskúmaním veci mal za zistené a preukázané, že u žalobcu došlo zo strany správcu dane ku kontrole na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu dane podľa zákona č. 222/2004 Z.z. v platnom znení o dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie prvého štvrtroku 2007. O jej výsledkoch bol vyhotovený protokol, ktorý bol s daňovým subjektom prerokovaný aj napriek tomu, že kontrolovaný daňový subjekt odmietol protokol s dodatkom podpísať a správca dane považoval za prerokovaný a právoplatne uzavretý. Na základe zistení z daňovej kontroly bolo zo strany správcu dane vydané prvostupňové rozhodnutie, ktorým nebol uznaný uplatnený nadmerný odpočet dane za tento prvý štvrtrok roku 2007, a tým aj určil vlastnú daňovú povinnosť vo výške, ako je uvedené v úvode tohto odôvodnenia. Dodávateľ fakturoval sprostredkovateľské a poradenské služby, t.j. v obchodnom prípade H. M. – P. v zmysle Zmluvy o dielo zo dňa 31.03.2007, pričom podľa čl. I. tejto zmluvy, zmluva bola uzavretá medzi objednávateľom T., s.r.o., zastúpeným Ing. I. K. a zhotoviteľom V. S., s.r.o., zastúpeným taktiež Ing. I. K.

Predmetom zmluvy bola sprostredkovateľská a poradenská činnosť poskytnutá v obchodnom prípade H. M. – P., poradenstvo v ďalšom postupe a sprostredkovanie dohody za účelom odkúpenia časti pohľadávky v konkurznej veci vedenej pod č. 3K 246/01 vedenej na Krajskom súde v Bratislave v objeme nominálnej hodnoty 1 500 000,-- Sk.

Článok I. tejto zmluvy vychádza z uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3K 246/01 zo dňa 28.11.2001, ktorým súd vyhlásil konkurz na majetok dlžníka Z. Z. Z. P. v SR, ďalej len ZZZP v SR, P., pričom spoločnosť T. S., s.r.o., si ako konkurzný veriteľ konkurznou prihláškou zo dňa 24.01.2002 prihlásil pohľadávku vo výške 37 437 866,-- Sk, ktorú preukazoval notárskou zápisnicou N 130/2001, Nz 116/2001 zo dňa 29.05.2001 spísanou na požiadanie A. R. a Ing. V., predsedníčky a podpredsedníčky ZZZP v SR. V tejto notárskej zápisnici nazvanej Osvedčenie o vyhlásení a uznaní dlhu a súhlase dlžníka s exekúciou je uvedené, že S. Z. S. P. v SR (ďalej len SZSP v SR) ako jediný spoločník spoločnosti S., spol. s r.o., L., svojím vyhlásením zo dňa 10.01.2001 uznal dlh vo výške 40 000 000,-- Sk za nesplatenú kúpnu cenu za nehnuteľnosť v kat. úz. voči I., v.p. ZZZP v SR B. a zaviazal sa uvedený dlh splatiť v lehote 30 dní. Kópia uznania dlhu tvorí neoddeliteľnú súčasťou notárskej zápisnice. Spoločnosť I., v.p. ZZZP v SR ako postupca postúpila svoju pohľadávku Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 31.12.1998 na postupníka V. S., s. r.o., so sídlom P. a ten ďalšou zmluvou zo dňa 03.01.2001 na spoločnosť T. S., s.r.o., P., ktorá je veriteľom a osobou oprávnenou podľa uvedenej notárskej zápisnice.

Zmluvou o prevzatí dlhu zo dňa 14.02.2001 prevzalo ZZZP v SR ako nový dlžník dlh vo výške 40 000 000,-- Sk od SZSP v SR a z uvedeného dôvodu je ZZZP v SR dlžníkom a osobou povinnou z tejto notárskej zápisnice. Správca konkurznej podstaty JUDr. P. S. podal dňa 17.04.2003 na Krajský súd v Bratislave žalobu voči SZSP v SR z dôvodu, že pohľadávka

pôvodne uznaná týmto subjektom voči T. S., s.r.o., nie je platná, a teda jedná sa o neexistujúci záväzok.

Krajský súd rozhodol vo veci rozsudkom č. Cbi 34/2003-38, ktorý bol uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.08.2004 zrušený a vec bola postúpená Okresnému súdu Bratislava V ako vecne a miestne príslušnému. Tento súd rozsudkom č.k. 11C 184/04-168 zo dňa 16.10.2006 rozhodol, že právny úkon uznania dlhu zo dňa 10.01.2001, ktorým došlo zo strany SZSP v SR k uznaniu dlhu voči spoločnosti T. S., s.r.o., vo výške 40 000 000,-- Sk, je od počiatku neplatný, pretože SZSP v SR nemohlo mať postavenie dlžníka voči veriteľovi T. S., s. r. o., v čase uznania dlhu. Z dôvodov tohto rozhodnutia vyplynulo, že existujúci dlh pôvodného dlžníka mohol byť právne relevantným spôsobom uznaný subjektom SZSP v SR iba do zániku pôvodného dlžníka, a to S., s.r.o. a k takémuto úkonu, ako vyplýva z likvidačnej správy spoločnosti S., s.r.o., nedošlo. Uvedený rozsudok Okresného súdu Bratislava V nadobudol právoplatnosť dňa 27.12.2007.

Ako z uvedeného vyplýva, krajský súd v tomto smere musel jednoznačne prisvedčiť správnosti právneho záveru žalovaného, že spoločnosť T. S., s.r.o., nebola vlastníkom pohľadávky v celkovej nominálnej hodnote vyše 37 000 000,-- Sk prihlásenej konkurznou prihláškou na Krajskom súde v Bratislave dňa 25.01.2002 voči ZZZP v SR, ktoré prevzalo tento dlh od SZSP v SR Zmluvou o prevzatí dlhu zo dňa 14.02.2001, pretože úkon uznania dlhu zo dňa 10.01.2001, ako vyplýva z hore uvedeného rozsudku Okresného súdu Bratislava V, bol od počiatku neplatný, a teda pohľadávka neexistovala. Spoločnosť T. S., s.r.o., nebola vlastníkom predmetnej pohľadávky, nemohla postúpiť žalobcovi časť tejto pohľadávky v zmysle Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 31.12.2006, na základe ktorej dodávateľ T. S., s.r.o., vystavil pre odvolávajúceho sa T., s.r.o., uvedené faktúry za dohodnutú cenu 1,-- Sk. Teda možno jednoznačne konštatovať, že žalobca nenadobudol túto pohľadávku od spoločnosti T. S., s.r.o. a fakturované služby – sprostredkovateľské a poradenské činnosti, ktoré bezprostredne súviseli s deklarovávaným odkúpením časti predmetnej pohľadávky, nepoužil a nepoužije na účely svojho podnikania ako platiteľ, a teda zo strany žalobcu nebola splnená podmienka na odpočítanie dane v zmysle ustanovenia § 49 ods. 2 písm. a/ zákona o dani z pridanej hodnoty, podľa ktorého platiteľ môže si odpočítať do dane, ktorú bol povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktorú použije na účely svojho podnikania ako platiteľ a daň je voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľom dodané. Z uvedeného vyplýva, že žalobcovi tak nevznikol nárok na odpočítanie dane z pridanej hodnoty na základe citovanej dodávateľskej faktúry za kontrolované obdobie roku 2007 vystavené dodávateľom V. S., s.r.o., za sprostredkovateľské a poradenské služby v zmysle Zmluvy o dielo o sprostredkovaní zo dňa 31.03.2007.

Proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici podal včas odvolanie žalobca namietajúc, že žalovaný nezistil riadnym spôsobom skutkový stav veci, keďže v konaní nemal preukázané, že by predmetná pohľadávka neexistovala. Rovnako sa nevysporiadal s námietkami žalobcu k protokolu zo dňa 04.03.2008, zdôraznil, že daňové orgány v tomto

prípade nemali brať do úvahy len rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 11C/184/04, ktorým malo byť rozhodnuté, že právny úkon uznania dlhu je od počiatku neplatný, keďže okresný súd sa nevysporiadal s otázkou existencie predmetnej pohľadávky v potrebnom rozsahu a vôbec neskúmal, čo sa stalo s pohľadávkou vo výške viac ako 11 000 000,-- Sk, čo by bolo možné zistiť zo záverečnej správy likvidátora. Zdôraznil, že rozsudok Okresného súdu Bratislava V. napadla spoločnosť T. S., s.r.o., na Ústavnom súde Slovenskej republiky sťažnosťou zo dňa 26.02.2008.

Poukazujúc na uvedené je názoru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj správcu nie sú v súlade so zákonom a preto žiada Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28.01.20096 zmenil a zrušil rozhodnutie žalovaného ako aj správcu dane a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a rozhodnutie.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalovaný dňa 06.04.2009 tak, že s námietkami, ktoré sú obsiahnuté v odvolaní sa vysporiadal už v odôvodnení samotného napadnutého rozhodnutia ako aj vo vyjadrení k žalobe, ktoré predložil Krajskému súdu v Banskej Bystrici spolu so správnym spisom. Žalovaný sa stotožnil so závermi odvolaním napadnutého rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu. Po zistení, že odvolanie bolo podané včas postupoval podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a po prejednaní odvolania bez pojednávania (§ 250ja ods. 2, prvá veta OSP) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné a z tohto dôvodu napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 OSP.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 49 ods. 1 zákona č.222/2004 o DPH v znení účinnom do 31.12.2007, právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

Podľa § 49 ods. 2 písm. a/ citovaného zákona platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na účely svojho podnikania ako platiteľ s výnimkou podľa ods. 3 až 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovaru a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

Súd po oboznámení sa so samotnými odvolacími dôvodmi žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu ako aj po oboznámení sa s obsahom pripojeného administratívneho a súdneho spisu dospel k záveru (§ 372p ods. 1 OSP), že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických a právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu a stotožnil sa s nimi v celom rozsahu. V odôvodnení rozsudku sa preto obmedzil len na právne vyhodnotenie a posúdenie veci, či bol alebo nebol dostatočne zistený skutkový stav veci.

V danej veci bola vykonaná u žalobcu kontrola na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu dane podľa zákona č. 222/2004 Z.z. zákon o dani z pridanej hodnoty (ďalej len zákon DPH) za zdaňovacie obdobie prvý štvrtrok roku 2007. O výsledkoch kontroly bol vyhotovený protokol č. 651/320/6778/2008/Hru zo dňa 07.02.2008, ktorý bol podľa zápisnice o ústnom pojednávaní č. 651/320/14035/08/Hru zo dňa 18.03.2008 prerokovaný s daňovníkom v zastúpení Ing. K. Na základe výsledkov daňovej kontroly nebol žalobcovi uznaný uplatnený nadmerný odpočet dane za predmetné zdaňovacie obdobie v sume -189 604,-- Sk a bola určená vlastná daňová povinnosť v sume 396,-- Sk. Konkrétne boli vylúčené nároky na odpočítanie dane z dodávateľskej faktúry č. D-1/I/07 so základom dane 1 000 000,-- Sk, DPH 190 000,-- Sk zo dňa 31.03.2007 od dodávateľa žalobcu V. S., s.r.o., P., za sprostredkovateľské a poradenské služby pri nákupe pohľadávok v obchodnom prípade „H. M., P.“ v zmysle zmluvy o dielo (sprostredkovanie č. 310307/TA zo dňa 31.03.2007) pri odkúpení časti pohľadávky konkurznej veci sp.zn. 3K 246/01 vedenej na Krajskom súde v Bratislave v objeme nominálnej hodnoty 1 500 000,-- Sk. Išlo odkúpenie časti pohľadávky od spoločnosti T. S., P. voči Z. Z. Z. P. v SR v celkovej výške 40 000 000,-- Sk.

V konaní bolo preukázané, že Okresný súd Bratislava V. svojim rozsudkom č. 11C/184/04-168 zo dňa 16.10.2006 rozhodol, že právny úkon zo dňa 10.01.2001, ktorým S. Z. S. P. v SR uznal dlh voči spoločnosti T. S., s.r.o., vo výške 40 000 000,-- Sk je od počiatku neplatný.

S. Z. S. P. v SR je občianskym Z. založeným podľa zákona č. 83/1990 Zb. o Z. občanov v znení neskorších predpisov, pričom v súlade s ustanovením § 3 ods. 2 cit. zákona je právnickou osobou.

Kúpnu zmluvou zo dňa 01.10.1992 predávajúci I., v.p. Z. Z. Z. P. v SR previedol na kupujúceho S., spol. s r.o., J. nehnuteľnosti – budovy a pozemky za kúpnu cenu 3 347 371,-- Kčs, ktorú sa kupujúci zaviazal uhradiť v prospech predávajúceho do 30.06.1993. Kupujúci – spoločnosť S., spol. s r.o. bola v čase uzatvorenia tejto zmluvy obchodnou spoločnosťou, ktorej jediným spoločníkom bol S. Z. S. P.

Dňa 06.12.1997 spoločnosť S., spol. s r.o. ako predávajúci, uzatvoril so S. Z. S. P. ako kupujúcim zmluvu, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti vedené na LV č. X. v kat. úz. L.,

opísané a ocenené znaleckým posudkom zo dňa 04.12.1997 sumou 1 270 000,-- Sk , za zmluvne dohodnutú symbolickú kúpnu cenu 100,-- Sk. Vklad vlastníctva v prospech kupujúceho bol povolený dňa 10.12.1997 pod č. V 3191/97.

Spoločnosť S., spol. s r.o. v likvidácii bola na základe uznesenia Okresného súdu Bratislava I zo dňa 28.04.2000 vymazaná z obchodného registra a zanikla bez právneho nástupcu. Zo správy likvidátora zo dňa 23.04.1999 súd zistil, že likvidátor spoločnosti zlikvidoval všetky pohľadávky a záväzky likvidovanej spoločnosti, takže ku dňu skončenia likvidácie žiadne neexistovali. V správe je konštatované, že boli vysporiadané všetky záväzky spoločnosti, ktoré do skončenia likvidácie existovali. Túto úlohu likvidátor splnil v celom rozsahu prostredníctvom povereného účtovníka. Likvidácia spoločnosti bola ukončená dňom 23.04.1999, likvidačnú správu schválilo valné zhromaždenie likvidovanej spoločnosti dňa 24.04.1999, s výmazom likvidovanej spoločnosti vyslovil príslušný správca dane súhlas dňa 17.03.2000.

Článok I. tejto zmluvy vychádza z uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3K 246/01 zo dňa 28.11.2001, ktorým súd vyhlásil konkurz na majetok dlžníka Z. Z. Z. P. v SR, P., pričom spoločnosť T. S., s.r.o., si ako konkurzný veriteľ konkurznou prihláškou zo dňa 24.01.2002 prihlásila pohľadávku vo výške 37 437 866,-- Sk, ktorú preukazovala notárskou zápisnicou N 130/2001, Nz 116/2001 zo dňa 29.05.2001 spísanou na požiadanie A. R. a Ing. V., predsedníčky a podpredsedníčky ZZZP v SR. V tejto notárskej zápisnici nazvanej Osvedčenie o vyhlásení a uznaní dlhu a súhlase dlžníka s exekúciou je uvedené, že S. Z. S. P. v SR (ďalej len SZSP v SR) ako jediný spoločník spoločnosti S., spol. s r. o., L., svojím vyhlásením zo dňa 10.01.2001 uznal dlh vo výške 40 000 000,-- Sk za nesplatenú kúpnu cenu za nehnuteľnosť v kat. úz. voči I., v.p. ZZZP v SR B. a zaviazal sa uvedený dlh splatiť v lehote 30 dní. Kópia uznania dlhu tvorí neoddeliteľnú súčasťou notárskej zápisnice.

Spoločnosť I., v.p. ZZZP v SR ako postupca postúpila svoju pohľadávku Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 31.12.1998 na postupníka V. S., s. r. o., so sídlom P. ten ďalšou zmluvou zo dňa 03.01.2001 na spoločnosť T. S., s.r.o., P., ktorá je veriteľom a osobou oprávnenou podľa uvedenej notárskej zápisnice. Zmluvou o prevzatí dlhu zo dňa 14.02.2001 prevzalo ZZZP v SR ako nový dlžník dlh vo výške 40 000 000,-- Sk od SZSP v SR a z uvedeného dôvodu je ZZZP v SR dlžníkom a osobou povinnou z tejto notárskej zápisnice. Správca konkurznej podstaty JUDr. P. S. podal dňa 17.04.2003 na Krajský súd v Bratislave žalobu voči SZSP v SR z dôvodu, že pohľadávka pôvodne uznaná týmto subjektom voči T. S., s.r.o., nie je platná, a teda jedná sa o neexistujúci záväzok. Krajský súd rozhodol vo veci rozsudkom č. Cbi 34/2003-38, ktorý bol uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.08.2004 zrušený a vec bola postúpená Okresnému súdu Bratislava V. ako vecne a miestne príslušnému. Tento súd rozsudkom č.k. 11C 184/04-168 zo dňa 16.10.2006 rozhodol, že právny úkon uznania dlhu zo dňa 10.01.2001, ktorým došlo zo strany SZSP v SR uznania dlhu voči spoločnosti T. S., s.r.o., vo výške 40 000 000,-- Sk, je od počiatku neplatný, pretože SZSP v SR nemohlo mať postavenie dlžníka voči veriteľovi T. S., s. r. o., v čase uznania dlhu. Z dôvodov tohto rozhodnutia vyplynulo, že existujúci dlh pôvodného dlžníka mohol byť

právne relevantným spôsobom uznaný subjektom SZSP v SR iba do zániku pôvodného dlžníka, a to S., s.r.o. a k takémuto úkonu, ako vyplýva z likvidačnej správy spoločnosti S., s.r.o., nedošlo. Uvedený rozsudok Okresného súdu Bratislava V nadobudol právoplatnosť dňa 27.12.2007.

Ako z uvedeného vyplýva, krajský súd v tomto smere musel jednoznačne prisvedčiť správnosti právneho záveru žalovaného, že spoločnosť T. S., s.r.o., nebola vlastníkom pohľadávky v celkovej nominálnej hodnote vyše 37 000 000,-- Sk prihlásenej konkurznou prihláškou na Krajskom súde v Bratislave dňa 25.01.2002 voči ZZZP v SR, ktoré prevzalo tento dlh od SZSP v SR Zmluvou o prevzatí dlhu zo dňa 14.02.2001, pretože úkon uznania dlhu zo dňa 10.01.2001, ako vyplýva z hore uvedeného rozsudku Okresného súdu Bratislava V, bol od počiatku neplatný, a teda pohľadávka neexistovala.

Spoločnosť T. S., s.r.o., nebola vlastníkom predmetnej pohľadávky, nemohla postúpiť žalobcovi časť tejto pohľadávky v zmysle Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 31.12.2006, na základe ktorej dodávateľ T. S., s.r.o., vystavil pre odvolávajúceho sa T., s.r.o., uvedené faktúry za dohodnutú cenu 1,-- Sk. Teda možno jednoznačne konštatovať, že žalobca nenadobudol túto pohľadávku od spoločnosti T. S., s.r.o. a fakturované služby – sprostredkovateľské a poradenské činnosti, ktoré bezprostredne súviseli s deklaroványm odkúpením časti predmetnej pohľadávky, nepoužil a nepoužije na účely svojho podnikania ako platiteľ, a teda zo strany žalobcu nebola splnená podmienka na odpočítanie dane v zmysle ustanovenia § 49 ods. 2 písm. a/ zákona o dani z pridanej hodnoty, podľa ktorého platiteľ môže si odpočítať do dane, ktorú bol povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktorú použije na účely svojho podnikania ako platiteľ a daň je voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľom dodané.

Z uvedeného vyplýva, že žalobcovi tak nevznikol nárok na odpočítanie dane z pridanej hodnoty na základe citovanej dodávateľskej faktúry za kontrolované obdobie roku 2007 vystavené dodávateľom V. S., s.r.o., za sprostredkovateľské a poradenské služby v zmysle Zmluvy o dielo o sprostredkovaní zo dňa 31.03.2007.

Keďže odvolávajúci sa nenadobudol časť predmetnej pohľadávky od uvedenej spoločnosti, potom fakturované sprostredkovateľské služby od V. S., s.r.o., ktoré mali bezprostredne súvisieť s deklaráciou odkúpenia časti predmetnej pohľadávky v zmysle zmluvy o sprostredkovaní zo dňa 31.03.2007, žalobca nemohol použiť na účely svojho podnikania ako platiteľ DPH a preto nebola zo strany žalobcu ako daňovníka splnená podmienka na odpočítanie dane podľa ustanovenia § 49 ods. 2 písm. a/ zákona o DPH a z tohto dôvodu senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/172/2008-45 zo dňa 28.01.2009 je vecne správny, preto žalobu zamietol a potvrdil rozhodnutia žalovaného ako aj správcu dane, ktoré sú zákonné.

Zároveň senát Najvyššieho súdu konštatuje, že ústavná sťažnosť zo dňa 26.02.2008 podaná spoločnosťou T. S., s.r.o., Banská Bystrica, na ktorú žalobca poukazoval, bola Ústavným súdom Slovenskej republiky dňa 02.04.2009 odmietnutá. Uznesenie Ústavného súdu SR je zverejnené na internetovej stránke Ústavného súdu SR pod sp. zn. IV.ÚS 110/09.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 250k ods. 1 veta prvá OSP tak, že žalobcovi, ktorý nemal v odvolacom konaní úspech, nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 18. februára 2010

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková